

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 2T/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010330
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814010330.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou, v trestnej veci ml. obžalovaného S. K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, dňa 23. marca 2015, takto

rozhodol:

V zmysle § 290 ods. 1 Trestného poriadku, v spojení s § 281 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodov uvedených v § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, trestné stíhanie proti ml. obžalovanému S. K., nar. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvale bytom J. N. č. XXX, okr. Vranov nad Topľou, **z a s t a v u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 26.08.2013, sp. zn. 10T/55/2012 bola podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec mladistvého obžalovaného vylúčená na samostatné konanie, ktoré sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/113/2014 pre skutok kvalifikovaný v obžalobe ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že :

dňa 12.04.2012 okolo 14:00 hod., po vzájomnej dohode, spoločne v obci J. N., okr. Vranov nad Topľou, po prestrihnutí kliešťami drôteného oplotenia areálu spol. W. F., s.r.o., vytvoreným otvorom vošli do areálu, kde následne kliešťami vylomili petlice drevených dvojkrídlových dverí vedúcich do chovnej haly č. 3 a č. 4, odkiaľ odcudzili medené káble typu CYKY 3 x 1,5 o dĺžke 1300 m, ktoré boli vedené po stenách hál v plastovej chráničke a z haly č. 3 odcudzili medený kábel typ CYKY 4 x 10 o dĺžke 90 m, ktorý bol taktiež v plastovej chráničke vedený po stenách haly, čím odcudzením spôsobili spol. W. F., s.r.o. J., škodu 1.136,- Eur, pričom obvinený ml. S. K. sa skutku dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 2T/158/2010, zo dňa 12.01.2011, právoplatným dňa 12.01.2011, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/167/2013 súd zistil, že ml. obžalovaný S. K. bol za totožný, vyššie uvedený skutok už právoplatne odsúdený trestným rozkazom zo dňa 16.12.2013, č. k. 2T/167/2013-22, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2014.

Podľa § 290 ods. 1 Trestného poriadku, ak vyjde najavo mimo hlavného pojednávania niektorá z okolností odôvodňujúcich zastavenie trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 alebo 2, alebo prerušenie trestného stíhania podľa § 283 ods. 1 alebo 2, súd trestné stíhanie zastaví alebo preruší.

Podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku, súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí niektorú z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu, alebo bolo právoplatne zastavené, podmiennečne

zastavené a obvinený sa osvedčil, alebo sa skončilo schválením zmiernu a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

V zmysle zásady „ne bis in idem“ nikto, teda žiadna osoba, nemôže byť opätovne trestne stíhaná za ten istý skutok. Táto zásada je obsiahnutá v niektorých ustanoveniach medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, predovšetkým v čl. 14 ods. 7 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky sú tieto medzinárodné zmluvy záväzné a majú prednosť pred zákonmi. Navyše ustanovenie § 9 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku výslovne upravuje ako špecifický dôvod neprípustnosti trestného stíhania aj to, že jeho vedenie vylučuje vyhlásená medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Zásadu „ne bis in idem,“ t. j. právo nebiť súdený alebo potrestaný dvakrát, možno v zmysle čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzťahovať tak na činy patriace podľa slovenského právneho poriadku medzi trestné činy, ako aj na činy patriace medzi priestupky a to vo všetkých kombináciách, ktoré medzi nimi prichádzajú do úvahy a to 1. trestný čin - trestný čin, 2. trestný čin - priestupok, 3. priestupok - priestupok, 4. priestupok - trestný čin, teda:

1. Osobu, proti ktorej sa trestné stíhanie pre trestný čin meritórne skončilo, nie je možné trestne stíhať a potrestať pre ten istý čin a to bez ohľadu na to, či ide o ten istý trestný čin ako v predchádzajúcom konaní, alebo došlo k zmene právnej kvalifikácie trestného činu.
2. Proti osobe, ktorej trestné stíhanie pre trestný čin sa meritórne skončilo, nie je možné viesť priestupkové konanie a znovu ju potrestať za ten istý čin a kvalifikovať ho ako priestupok, zatiaľ čo predtým bol tento čin kvalifikovaný ako trestný čin.
3. Proti osobe, ktorej priestupkové konanie pred príslušným správnym orgánom pre určitý čin skončilo meritórnym rozhodnutím, nie je možné viesť ďalšie priestupkové konanie pre ten istý čin a znovu ju potrestať, aj keby bol tento čin po právnej stránke kvalifikovaný ako iný priestupok v porovnaní s prechádzajúcim konaním.
4. Osobu, proti ktorej sa priestupkové konanie pre určitý čin skončilo meritórnym rozhodnutím príslušného správneho orgánu, nie je možné trestne stíhať a odsúdiť pre ten istý čin, hoci by bol tento čin právne kvalifikovaný ako trestný čin a v už skončenom - priestupkovom konaní bol právne kvalifikovaný ako priestupok.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je teda potrebné zdôrazniť, že zásadu „ne bis in idem“ je možné aplikovať nielen na trestné činy, ale aj na priestupky, ak je zachovaná totožnosť skutku. Jednu z kombinácií teda predstavuje aj priestupok, ktorý ma trestnoprávny charakter a trestný čin. V prípade, že priestupkové konanie voči obvinenému bolo meritórne ukončené rozhodnutím príslušného správneho orgánu a toto nebolo formou mimoriadnych opravných prostriedkov zrušené, nie je možné pre ten istý čin tú istú osobu trestne stíhať a odsúdiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zastavil trestné stíhanie, pretože existuje jedna z okolností uvedených v § 9 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko súd mal za preukázané, že mladistvý obžalovaný bol za skutok uvedený v obžalobnom návrhu už právoplatne odsúdený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/167/2013.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať sťažnosť prokurátor do 3 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Sťažnosť má odkladný účinok.